Un capăt de sfoară!

Un capăt de sfoară!

Dupa ce s-au cântat câteva imnuri în seara aceea, Pastorul Bisericii s-a ridicat încet, s-a dus la pupitru şi înainte de a-şi tine predica din acea seară, a introdus scurt un pastor venit in vizită şi care era în audienţă în acea seară.

În mica lui introducere, Pastorul a spus congregaţiei lui că persoana pe care le-o introduce în acea seara este una dintre cele mai dragi persoane din copilăria lui şi că ar vrea ca înainte de predica ce o s-o ţină, această persoană să aibă cîteva cuvinte de spus, şi să împărtăşească cu ei, ce va simţi de cuviinţă. Şi cu aceste cuvinte, un om bătrân se scula din audienţă şi se îndrepta către pupitru să vorbească.

El spuse…

Un tată, fiul său şi prietenul fiului său navigau pe coasta Pacificului…deodată o furtună puternică se năpustii asupra lor şi bloca orice posibilitate ca să se poată întoarce la tărm. Valurile erau atît de uriaşe, şi deşi tatăl era un navigator expert, n-a putut să ţină barca la linia de plutire şi toţi trei au fost aruncaţi în valuri în timp ce barca s-a întors invers.

Bătrânul a ezitat un moment…s-a uitat peste audienţă şi a facut contact cu doi adolescenţi care pentru prima data de la începutul serviciului au fost captaţi parcă şi interesaţi de povestea care se spunea de la pupitru. Pastorul cel bătrân continuă apoi povestea…şi spuse… Prinzând în mâini o funie de salvare, tatăl a trebuit să ia cea mai grea decizie din viaţa lui: cărui băiat îi va arunca celălalt capăt de funie…pe care dintre cei doi il va salva?

A avut doar câteva secunde să decidă.Tatăl a ştiut că fiul său este credincios. De asemenea a stiut că prietenul fiului lui nu era încă. Agonia deciziei lui nu a putut fi întrecută nici măcar de torentul şi valurile care îl loveau. Şi în timp ce tatăl a strigat fiului său “Te iubesc, fiule!!!”, a aruncat celălalt capăt de fringhie prietenului fiului său… Pe când tatăl a tras pe prietenul fiului său înapoi la barcă…fiul său deja dispăruse în apa involburată…Corpul lui n-a fost găsit niciodată.

În timpul acesta cei doi tineri din audientă deja stăteau drepti şi nemişcaţi în bancă ascultând povestea…asteptând ca ultimele cuvinte ale pastorului bătrân să finalizeze această poveste interesantă. Tatăl…continua bătrânul pastor, ştia că fiul lui va păşi în eternitate cu Isus şi nu a putut să îl lase pe prietenul fiului său să îşi petreacă eternitatea în iad, nemântuit…fără Isus. Aşadar …şi-a sacrificat fiul, ca să salveze pe prietenul fiului său…

Cât este de mare dragostea Lui Dumnezeu, mai zise el, care a făcut acelaşi lucru pentru noi. Tatăl nostru din ceruri a sacrificat singurul său Fiu ca noi să fim răscumpăraţi. Vă implor primiţi această ofertă şi prindeţi-vă de capătul de frânghie care vi se aruncă în acest serviciu divin. Şi cu aceasta, s-a coborât de la pupitru şi s-a aşezat înapoi în bancă într-o tăcere profundă.

Pastorul acelei biserici din nou, a urcat la amvon şi a ţinut o predică scurtă cu o invitaţie la sfârşit. Dar…nimeni nu a răspuns la apel.

Când serviciul s-a sfârşit, în câteva minute, cei doi tineri din audienţă s-au dus direct la bătrânul predicator. Unul dintre ei s-a apropiat …

- ”Povestea ta a fost o poveste frumoasă”… a zis el politicos…”dar nu cred că a fost foarte realistică…adică …cum…un tată sa lase să moară singurul său fiu în speranta că celălalt băiat va deveni creştin?”

- "Ai dreptate în ce spui…" raspunse bătrânul…şi uitindu-se în jos la Biblia lui bătrăna…un zîmbet larg i se aşternu pe faţă. Ridică din nou privirea la cei doi băieţi şi spuse… -"E adevărat că nu este foarte realistică…nu-i aşa? Dar stau aici astăzi ca un fel de dovadă… cum s-a simţit Dumnezeu cînd şi-a dat pe singurul Său Fiu pentru mine. Pentru că …, vedeti voi…, eu am fost acel tată…iar pastorul vostru a fost prietenul fiului meu.